

ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย

Operation Efficiency of Life Insurance Business in Thailand

ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น
Supachet Chansarn

ABSTRACT

This research aimed to study the operation efficiency of life insurance business and 19 life insurance companies in Thailand during 2003 – 2007. The findings revealed that the operation efficiency of Thai life insurance business was moderately volatile. That is, the efficiency was very high during 2003 – 2004; thereafter it was decreasing during 2004 – 2006. The efficiency of Thai life insurance business was increasing once more during 2006 – 2007. Moreover, we found that the production of Thai life insurance business performed decreasing return to scale. In terms of the operation efficiency of each company, the findings revealed that the operation efficiency of 19 life insurance companies were vastly different. The most efficient life insurance company, in average, during 2003 – 2007 was Siam Samsung Life Insurance Company Ltd. The most efficient insurance company during 2006 – 2007, was Thanachart Life Insurance Company Ltd. and the life insurance company whose operation efficiency was least volatile was Ocean Life Insurance Company Ltd. The least efficient life insurance company, in average, during 2003 – 2007 and the life insurance company whose operation efficiency was most volatile was Krungthai Axa Life Insurance Company Ltd., whereas the least efficient life insurance company during 2006 – 2007 was Max Insurance Company Ltd.

Keywords: operation efficiency, life insurance business, life insurance companies

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้ศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยในภาพรวมและประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยเป็นรายบริษัท จำนวน 19 บริษัท ในระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2550 จากการศึกษพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจ

ประกันชีวิตของประเทศไทยในภาพรวมมีลักษณะค่อนข้างผันผวน โดยมีประสิทธิภาพสูงมากในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2547 ลดต่ำลงในช่วงปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากนั้นกลับมาดีขึ้นอีกครั้งในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 นอกจากนี้ยังพบว่า การผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยมีลักษณะเป็นแบบผลได้ต่อขนาดลดลง สำหรับประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตเป็นรายบริษัท พบว่า

บริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยมีประสิทธิภาพการดำเนินงานแตกต่างกันเป็นอย่างมาก โดยบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550 สูงสุดคือ บริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 สูงสุดคือ บริษัท ธนชาติ ประกันชีวิต จำกัด บริษัทที่มีความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานต่ำสุดคือบริษัท ไทยสมุทร ประกันชีวิต จำกัด สำหรับบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550 ต่ำสุดและมีความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานสูงสุดคือ บริษัท กรุงไทย แอชชา ประกันชีวิต จำกัด และบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 ต่ำสุดคือ บริษัท แมกซ์ประกันชีวิต จำกัด

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ธุรกิจประกันชีวิต บริษัทประกันชีวิต

บทนำ

การทำประกันชีวิต (life insurance) คือการที่ผู้เอาประกันจ่ายเงินเข้าบริษัทประกันชีวิตเป็นงวดๆ เพื่อรับความคุ้มครองจากการเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ ทูพพลภาพ และการสูญเสียรายได้ในยามชรา ในวงเงินและระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยหากบุคคลใดต้องประสบกับภัยเหล่านั้น ก็จะได้รับเงินชดเชยเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ตนเองและครอบครัว โดยบริษัทประกันชีวิตจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการนำเงินก้อนดังกล่าวไปจ่ายให้แก่ผู้ได้รับภัย (คปภ., 2552) อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันการทำประกันชีวิตไม่ได้เป็นเพียงทางเลือกในการลดความสูญเสียอันเนื่องมาจากการเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ ทูพพลภาพ และการสูญเสียรายได้ในยามชรา เท่านั้น แต่ยังเป็นทางเลือกในการออมทรัพย์ระยะยาว รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการประหยัดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยภาครัฐได้ให้สิทธิแก่ผู้

ที่มีกรมธรรม์ประกันชีวิตในการหักลดหย่อนเบี้ยประกันได้ไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี อีกด้วย (กรมสรรพากร, 2552)

จากการที่การทำประกันชีวิตให้ผลประโยชน์ในหลายทางดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้การทำประกันชีวิตได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เห็นได้จากการที่จำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 7,215,160 กรมธรรม์ ในปี พ.ศ. 2540 เป็น 13,092,019 กรมธรรม์ ในปี พ.ศ. 2550 โดยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 81.45 และหากพิจารณาจากจำนวนเงินเอาประกันภัย จะเห็นว่ามีมูลค่าเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก โดยเพิ่มขึ้นจาก 1,179,836 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2540 เป็น 4,051,544 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2550 โดยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 243.40 (คปภ., 2552) จากตัวเลขดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่าการสะสมความมั่งคั่งในรูปแบบของการทำประกันชีวิตมีความสำคัญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม การทำประกันชีวิตมักจะมีอายุสัญญาค่อนข้างยาวนาน ส่วนใหญ่ก็มีอายุสัญญาตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป (คปภ., 2552) ลักษณะดังกล่าวทำให้เกิดความเสี่ยงในการทำประกันชีวิตหลายประการ โดยหนึ่งในนั้นคือความเสี่ยงจากการที่บริษัทประกันชีวิตไม่สามารถคืนเงินหรือผลประโยชน์ให้แก่ผู้เอาประกันได้เมื่อสิ้นสุดสัญญา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การสะสมความมั่งคั่งของประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความมั่นคงในการสะสมความมั่งคั่งในรูปแบบของการทำประกันชีวิต

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ ได้แก่

1. ศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยในภาพรวมระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2550
2. ศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของ

ธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยเป็นรายบริษัท จำนวน 19 บริษัท ระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2550

ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริโภคในการเลือกซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตและเป็นข้อมูลสำหรับบริษัทประกันชีวิตในการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของตนเอง ตลอดจนเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิต ตลอดจนการวางแผนพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยต่อไป

การตรวจเอกสาร

การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตและบริษัทประกันชีวิตเป็นหนึ่งในหัวข้อที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่ามีงานวิจัยในอดีตจำนวนมากที่ได้ทำการวัดประสิทธิภาพของธุรกิจประกันชีวิตและบริษัทประกันชีวิตในประเทศของตนโดยวิธีการวิเคราะห์ที่หลากหลาย เช่น วัดจากอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวม (Chansarn, 2007 และ ธีรนัยกร และ สุภเจตน์, 2552) และวัดจากความสามารถในการลดต้นทุนการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตในปริมาณที่กำหนด ที่เรียกว่า X-Efficiency (Hao, 2007 และ Bikker and Van Leuvensteijn, 2008) นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยอีกเป็นจำนวนมากที่วัดประสิทธิภาพของธุรกิจประกันชีวิตและบริษัทประกันชีวิตโดยใช้การวิเคราะห์ขอบเขต (Frontier Analysis) ซึ่งเป็นการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในเชิงสัมพัทธ์ กล่าวคือ เป็นการวัดประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในรูปของคะแนนประสิทธิภาพ (efficiency score) เมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทประกันชีวิตที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานสูงสุดในกลุ่มบริษัทที่ทำการศึกษา ทั้งนี้การวิเคราะห์ขอบเขตสามารถจำแนกได้เป็น 2 แบบ ได้แก่ การวิเคราะห์แบบ Data Envelopment Analysis เช่น งานวิจัยของ Sinha (2006)

Yao *et al.* (2007) และ Hu *et al.* (2009) และแบบ Stochastic Frontier Analysis เช่น งานวิจัยของ ชัยนันท์ (2551) Karim and Jhantasana (2005) และ Hao (2008)

สำหรับประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตและบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย พบว่า ชัยนันท์ (2551) และ Karim and Jhantasana (2005) อาศัยการวิเคราะห์แบบ Stochastic Frontier Analysis ในการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2542 – 2547 และ ค.ศ. 1997 – 2002 (พ.ศ. 2540 – 2545) ตามลำดับ ในขณะที่ Chansarn (2007) ได้อาศัยอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวมในการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในภาพรวมระหว่างปี ค.ศ. 1998 – 2004 (พ.ศ. 2541 – 2547) และ ธีรนัยกร และ สุภเจตน์ (2552) ได้อาศัยอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวมในการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในภาพรวมและบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยเป็นรายบริษัท ระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2550

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตที่ทำการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตและบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย พบว่ายังมีประเด็นที่สามารถขยายการศึกษาได้อีกเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ งานวิจัยของ ชัยนันท์ (2551) และ Karim and Jhantasana (2005) ทำการศึกษาในช่วงเวลาที่ผ่านมานานพอสมควร (พ.ศ. 2542 – 2547 และ พ.ศ. 2540 – 2545) ทำให้ผลการวิจัยไม่ทันสมัย งานวิจัยของ Chansarn (2007) ทำการศึกษาในช่วงเวลาที่ผ่านมานานพอสมควร (พ.ศ. 2541 – 2547) อีกทั้งยังไม่ให้รายละเอียดของประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตเป็นรายบริษัทอีกด้วย สำหรับงานวิจัยของธีรนัยกร และ สุภเจตน์ (2552) แม้จะให้รายละเอียดที่ค่อนข้างครบถ้วนทั้งประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในภาพรวมและบริษัทประกัน

ชีวิตเป็นรายบริษัท และงานก่อนข้างต้นสมัย แต่ก็พบว่า ยังมีข้อจำกัดจากการที่กำหนดให้การผลิตของธุรกิจ ประกันชีวิตมีลักษณะเป็นแบบผลได้ต่อขนาดคงที่¹ โดยมีค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุน และค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัย แรงงานเท่ากับ 0.33 และ 0.67 ตามลำดับ ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวอาจไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของ ธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยก็เป็นได้

ดังนั้น งานวิจัยเรื่องนี้อาศัยอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเพื่อ ทำการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจ ประกันชีวิตในประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2550 โดยศึกษาทั้งประสิทธิภาพการดำเนินงานของ ธุรกิจประกันชีวิตในภาพรวมและประสิทธิภาพของ ธุรกิจประกันชีวิตเป็นรายบริษัท เช่นเดียวกับงานของ ธนยกร และ ศุภเจตน์ (2552) แต่จะยกเลิกข้อสมมติที่ กำหนดให้การผลิตของธุรกิจประกันชีวิตมีลักษณะ เป็นแบบผลได้ต่อขนาดคงที่โดยจะทำการวิเคราะห์เพื่อ หาข้อสรุปว่าการผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของ ประเทศไทยมีลักษณะเป็นแบบใด ระหว่างผลได้ต่อ ขนาดคงที่ ผลได้ต่อขนาดเพิ่มขึ้น หรือผลได้ต่อ ขนาดลดลง ทั้งนี้เพื่อให้สามารถวัดประสิทธิภาพการ ดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยได้ อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น โดยคำว่า “ประสิทธิภาพการ ดำเนินงาน” ในงานวิจัยเรื่องนี้ หมายถึงความ สามารถของบริษัทในการใช้ปัจจัยการผลิต ได้แก่ ปัจจัย ทุนและปัจจัยแรงงาน ในการสร้างผลผลิต ซึ่งวัดจาก อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตที่ไม่สามารถอธิบายได้ โดยการเจริญเติบโตของปัจจัยทุนและปัจจัยแรงงาน หรืออีกนัยหนึ่งคือ อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิต ที่เกิดจากการที่บริษัทมีการบริหารจัดการที่ดีขึ้นและมี เทคโนโลยีที่สูงขึ้นนั่นเอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล

งานวิจัยเรื่องนี้ทำการศึกษาประชากร ในที่นี้คือ บริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 24 บริษัท ตามรายงานของสำนักงานคณะกรรมการ กำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือ คปภ. (2552) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบริษัทประกัน ชีวิตจำนวน 5 บริษัทมีข้อมูลไม่สมบูรณ์ จึงทำให้มี บริษัทประกันชีวิตที่ทำการศึกษาในงานวิจัยเรื่องนี้ เป็นจำนวน 19 บริษัท ได้แก่ (1) บริษัท กรุงเทพ ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) (2) บริษัท กรุงเทพ แอชัวรี่ ประกันชีวิต จำกัด (3) บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (4) บริษัท ไทยพาณิชย์วิเยอร์คัลไลฟ์ประกัน ชีวิต จำกัด (มหาชน) (5) บริษัท ไทยสมุทรประกัน ชีวิต จำกัด (6) บริษัท ธนชาติประกันชีวิต จำกัด (7) บริษัท ฟินันซ่าประกันชีวิต จำกัด (8) บริษัท ออยุธยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน) (9) บริษัท พูเดนเซียล ทีเอสไลฟ์ ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) (10) บริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด (11) บริษัท เอช ไลฟ์ แอสซัวร์ันซ์ จำกัด (12) บริษัท แมกซ์ประกันชีวิต จำกัด (13) บริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด (14) บริษัท สยามประกันชีวิต จำกัด (15) บริษัท สห ประกันชีวิต จำกัด (16) บริษัท ทาคเนย์ประกันชีวิต จำกัด (17) บริษัท แมนูไลฟ์ ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (18) บริษัท ไอเอ็นจี ประกัน ชีวิต จำกัด และ (19) บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชันแนล แอสซัวร์ันซ์ จำกัด

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยเรื่องนี้เป็นข้อมูลอนุกรม เวลารายปีจำนวน 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 – 2550 ของบริษัทประกันชีวิตจำนวน 19 บริษัทข้างต้น ประกอบด้วย (1) เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (พันบาท) (2)

¹ ผลได้ต่อขนาดคงที่ (constant return to scale) หมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณปัจจัยการผลิตและอัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณผลผลิตมีค่าเท่ากัน ตัวอย่างเช่น หากมีการเพิ่มปริมาณปัจจัยการผลิตเป็น 2 เท่า จะทำให้ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่านั่นเอง (Bernanke et al., 2008)

สินทรัพย์รวม (พันบาท) และ (3) ค่าจ้างพนักงาน (พันบาท) โดยข้อมูลทั้งหมดได้มาจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือ คปภ. (2552) ทั้งนี้ ข้อมูลทั้งหมดที่ใช้ในงานวิจัยเรื่องนี้สามารถดูรายละเอียดได้ที่เว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (<http://www.oic.or.th/th/statistics/inner3.php>)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประสิทธิภาพการดำเนินงานในงานวิจัยเรื่องนี้วัดจากอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวม (growth rate of total factor productivity หรือ TFP) ซึ่งเป็นตัววัดอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตที่เป็นผลมาจากการเจริญเติบโตของผลผลิต (productivity) ของปัจจัยการผลิตทุกชนิด กล่าวคือ เป็นตัววัดอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตที่ไม่สามารถอธิบายได้โดยการเจริญเติบโตของปริมาณปัจจัยการผลิต สำหรับการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ในส่วนแรกเป็นการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยในภาพรวม ส่วนที่สองเป็นการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตเป็นรายบริษัทซึ่งมีจำนวน 19 บริษัท

1. การวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยในภาพรวมใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อประมาณสมการการผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทย โดยกำหนดให้อยู่ในรูปของสมการการผลิตของ Cobb-Douglas (Cobb-Douglas production function) ซึ่งมีแบบจำลองดังนี้

$$Q = AK^\alpha L^\beta \dots\dots\dots (1)$$

กำหนดให้ Q = ปริมาณผลผลิต วัดโดย เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (Bernstein, 1998) K = ปริมาณปัจจัยทุน วัดโดย สินทรัพย์รวม (Yao et al., 2007) L = ปริมาณ

ปัจจัยแรงงาน วัดโดย ค่าจ้างพนักงาน (Mansor and Radam, 2000 และ ชันยกร และ สุกเจตน์, 2552) A = ผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม (total factor productivity) α = ความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุน และ β = ความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงาน

ทำการปรับสมการการผลิตของ Cobb-Douglas ข้างต้นให้เป็นสมการเส้นตรงดังสมการที่ 2 ต่อไปนี้

$$\ln Q = \ln A + \alpha \ln K + \beta \ln L \dots\dots\dots (2)$$

จากนั้นเพิ่มตัวแปรหุ่นของปีเข้าไปในสมการที่ (2) เพื่อศึกษาการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม (ซึ่งก็คือ A ในสมการที่ (1) นั้นเอง) ในแต่ละปี ดังนั้นจะได้สมการที่ต้องทำการประมาณดังนี้

$$\ln Q = \ln A + \alpha \ln K + \beta \ln L + \sum_{t=1}^4 \delta_t Y_t \dots\dots\dots (3)$$

กำหนดให้ Y_t = ตัวแปรหุ่นของปี โดย $t = 1, 2, 3$ และ 4 ดังนั้นจะได้ว่า $Y_1 = 1$ สำหรับปี พ.ศ. 2547 $Y_2 = 1$ สำหรับปี พ.ศ. 2548 $Y_3 = 1$ สำหรับปี พ.ศ. 2549 และ $Y_4 = 1$ สำหรับปี พ.ศ. 2550 โดยกำหนดให้ปี พ.ศ. 2546 เป็นฐานในการเปรียบเทียบ

เมื่อประมาณสมการที่ (3) แล้ว ทำการวิเคราะห์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ใน 3 ประเด็นได้แก่

1.1 วิเคราะห์ความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุน (α) และความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงาน (β)

1.2 วิเคราะห์สมการการผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยว่ามีลักษณะเป็นแบบผลได้ต่อขนาดคงที่ (constant return to scale) หรือผลได้ต่อขนาดเพิ่มขึ้น (increasing return to scale) หรือผลได้ต่อขนาดลดลง (decreasing return to scale) โดยดูจากผลรวมของค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุนและค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงาน ($\alpha + \beta$) โดยการผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยจะมีลักษณะเป็นแบบผลได้ต่อขนาดคงที่ หาก $\alpha + \beta$ มีค่าเท่ากับ 1 มีลักษณะเป็นแบบผลได้ต่อขนาดเพิ่มขึ้น หาก $\alpha + \beta$ มีค่ามากกว่า 1 และ

มีลักษณะเป็นแบบผลได้ต่อขนาดลดลง หาก $\alpha + \beta$ มีค่าน้อยกว่า 1

1.3 วิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยในภาพรวมโดยวัดจากอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม (A) ในแต่ละช่วงปี

2. การวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตเป็นรายบริษัทยังคงวัดจากอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การวัดจะอาศัยสมการบัญชีการเจริญเติบโต (growth accounting equation) โดยเป็นสมการการผลิตซึ่งอยู่ในรูปของอัตราการเจริญเติบโต ทั้งนี้กำหนดให้อัตราการเจริญเติบโตของปริมาณผลผลิตเป็นผลรวมของ (1) อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพ (Productivity) และ (2) ความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุนคูณกับอัตราการเจริญเติบโตของปัจจัยทุน และ (3) ความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงานคูณกับอัตราการเจริญเติบโตของปัจจัยแรงงาน (Bermanke et al., 2008) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

$$\frac{\Delta Q}{Q} = \frac{\Delta A}{A} + \alpha \frac{\Delta K}{K} + \beta \frac{\Delta L}{L} \dots\dots\dots (4)$$

จากสมการบัญชีการเจริญเติบโต การเจริญเติบโตของ

ปริมาณผลผลิตมีที่มาจาก 2 แหล่ง ได้แก่ (1) การเจริญเติบโตของปริมาณปัจจัยการผลิตซึ่งในที่นี้ได้แก่ปัจจัยทุนและปัจจัยแรงงาน นั่นคือ $\alpha \frac{\Delta K}{K} + \beta \frac{\Delta L}{L}$ และ (2) การเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม นั่นคือ $\frac{\Delta A}{A}$ ทั้งนี้ สามารถคำนวณอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมได้จากสมการที่ 5 ดังต่อไปนี้

$$\frac{\Delta A}{A} = \frac{\Delta Q}{Q} - \alpha \frac{\Delta K}{K} - \beta \frac{\Delta L}{L} \dots\dots\dots (5)$$

ทั้งนี้ค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุน (α) และค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงาน (β) คือค่าที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในขั้นตอนของการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยในภาพรวมนั่นเอง

ผลการวิจัย

ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในภาพรวม

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของสมการที่ (3) ได้ผลดังปรากฏในตารางที่ 1 ซึ่งจากตารางจะเห็นว่า สมการที่ได้จากการประมาณมีนัยสำคัญโดย

ตารางที่ 1 ผลลัพธ์จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

Variable	Coefficient	Std. error	Standardized coefficient	t-Statistic	p-value
Constant	2.095*	0.217	-	9.637	0.000
lnK	0.351*	0.034	0.391	10.465	0.000
lnL	0.544*	0.033	0.617	16.679	0.000
Y ₁	0.146	0.078	0.034	1.870	0.065
Y ₂	0.122	0.079	0.029	1.554	0.124
Y ₃	0.116	0.079	0.027	1.464	0.147
Y ₄	0.140	0.080	0.033	1.750	0.084
Observation		95	Adjusted R-square		0.980
F-Statistic for overall significance		781.979*	p-value for overall significance		0.000

หมายเหตุ: ตัวแปรตามคือ lnQ

* p < .05

รวมที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่าสถิติ F เท่ากับ 781.979 และมีค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดที่ปรับค่าแล้ว (Adjusted R-Square) สูงถึง 0.98 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระในสมการถดถอยสามารถอธิบายความแปรผันในปริมาณผลผลิตซึ่งวัดโดยเฉลี่ยประกันภัยรับสุทธิได้ถึงร้อยละ 98 นั่นเอง

เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปัจจัยการผลิตทั้งสองชนิด ได้แก่ ปริมาณปัจจัยทุนซึ่งวัดโดยสินทรัพย์รวม และปริมาณปัจจัยแรงงานซึ่งวัดโดยค่าจ้างพนักงาน ที่มีต่อปริมาณผลผลิตซึ่งวัดโดยเฉลี่ยประกันภัยรับสุทธิ พบว่าปัจจัยการผลิตทั้งสองชนิดมีอิทธิพลต่อปริมาณผลผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.351 และ 0.544 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตัวแปรหุ่นของปี นั่นคือ $Y_1 - Y_4$ พบว่าไม่มีตัวแปรหุ่นของปีใดที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากข้อสรุปที่กล่าวมาทำให้ได้สมการการผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยดังนี้

$$\ln \hat{Q} = 2.095 + 0.351 \ln K + 0.544 \ln L \dots\dots\dots (6)$$

จากนั้นปรับให้กลับไปอยู่ในรูปของสมการการผลิตของ Cobb-Douglas ได้ดังนี้

$$\exp(\ln \hat{Q}) = \exp(2.095 + 0.351 \ln K + 0.544 \ln L)$$

$$\hat{Q} = 8.125 K^{0.351} L^{0.544} \dots\dots\dots (7)$$

ทั้งนี้ พบว่าสมการการผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยมีผลผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวม (A) ไม่แตกต่างกันในแต่ละปี ระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2550 ซึ่งเป็นผลมาจากกรณีที่ตัวแปรหุ่นของปีทุกตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นเอง จากสมการที่ (7) ทำให้ได้ข้อสรุปดังนี้

1. ค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุน (α) มีค่าเท่ากับ 0.351 แสดงว่า หากปริมาณปัจจัยทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 0.351 และค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงาน (β) มีค่าเท่ากับ 0.544 แสดงว่า หากปริมาณปัจจัยแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 0.544

2. ผลรวมของค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุนและค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงาน ($\alpha + \beta$) เท่ากับ 0.895 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงให้เห็นว่าการผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะมีลักษณะแบบผลได้ต่อขนาดลดลง กล่าวคือ หากปริมาณปัจจัยการผลิตทั้งสองชนิดเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.895 นั่นเอง

ทั้งนี้ การที่จะสามารถสรุปได้ว่า การผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยมีลักษณะแบบใดได้อย่างถูกต้องนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการทดสอบทางสถิติเสียก่อน ซึ่งทำได้ดังนี้

สมมติฐานทางสถิติ $H_0: \alpha + \beta = 1$ (ผลได้ต่อขนาดคงที่)

$H_1: \alpha + \beta < 1$ (ผลได้ต่อขนาดลดลง)

กำหนดให้ $\alpha + \beta - 1 = \theta$

$\alpha = \theta - \beta + 1$

จากสมมติฐานที่กำหนด ทำให้ต้องทำการปรับสมการดังนี้

$$\ln Q = \ln A + (\theta - \beta + 1) \ln K + \beta \ln L + \sum_{t=1}^4 \delta_t Y_t$$

$$\ln Q = \ln A + \theta \ln K - \beta \ln K + \beta \ln L + \sum_{t=1}^4 \delta_t Y_t$$

$$\ln Q - \ln K = \ln A + \theta \ln K + \beta (\ln L - \ln K) + \sum_{t=1}^4 \delta_t Y_t$$

สมมติฐานที่ทดสอบคือ $H_0: \theta = 0$ (ผลได้ต่อขนาดคงที่)

$H_1: \theta < 0$ (ผลได้ต่อขนาดลดลง)

จากการวิเคราะห์การถดถอยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย θ มีค่าเท่ากับ -0.105 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสถิติ t เท่ากับ -7.889 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 ว่าการผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยมีลักษณะแบบผลได้ต่อขนาดลดลง

3. ไม่พบว่าประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในภาพรวมมีการเปลี่ยนแปลงอย่าง

ตารางที่ 2 ผลลัพธ์จากการทดสอบผลได้ต่อขนาดลดลง

Variable	Coefficient	Std. error	Standardized coefficient	t-Statistic	p-value
Constant	2.095*	0.217	-	9.637	0.000
lnK	-0.105*	0.013	-0.365	-7.889	0.000
lnL – lnK	0.544*	0.033	0.782	16.679	0.000
Y ₁	0.146	0.078	0.107	1.870	0.065
Y ₂	0.122	0.079	0.090	1.554	0.124
Y ₃	0.116	0.079	0.085	1.464	0.147
Y ₄	0.140	0.080	0.103	1.750	0.084
Observation		95	Adjusted R-square		0.807
F-Statistic for overall significance	66.456		p-value for overall significance		0.000

หมายเหตุ: ตัวแปรตามคือ lnQ – lnK

* p < .05

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2550 เนื่องจากค่าของ A ซึ่งวัดผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในแต่ละปีมีค่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังที่ได้กล่าวข้างต้นนั่นเอง

4. อย่างไรก็ตาม หากทำการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม (A) ของธุรกิจประกันชีวิตโดยไม่คำนึงถึงนัยสำคัญทางสถิติ จะได้สมการการผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยในแต่ละปี ดังนี้

พ.ศ.2546: $\ln \hat{Q} = 2.095 + 0.351 \ln K + 0.544 \ln L$
 นั่นคือ $\hat{Q} = 8.125K^{0.351} L^{0.544}$

พ.ศ.2547: $\ln \hat{Q} = 2.241 + 0.351 \ln K + 0.544 \ln L$
 นั่นคือ $\hat{Q} = 9.403K^{0.351} L^{0.544}$

พ.ศ.2548: $\ln \hat{Q} = 2.217 + 0.351 \ln K + 0.544 \ln L$
 นั่นคือ $\hat{Q} = 9.180K^{0.351} L^{0.544}$

พ.ศ.2549: $\ln \hat{Q} = 2.211 + 0.351 \ln K + 0.544 \ln L$
 นั่นคือ $\hat{Q} = 9.125K^{0.351} L^{0.544}$

พ.ศ.2550: $\ln \hat{Q} = 2.235 + 0.351 \ln K + 0.544 \ln L$
 นั่นคือ $\hat{Q} = 9.346K^{0.351} L^{0.544}$

จากผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของแต่ละปี (นั่นคือ ค่า A ในแต่ละสมการ) จะสามารถคำนวณอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัย

การผลิตโดยรวมได้ดังสูตรคำนวณต่อไปนี้

$$r = \ln\left(\frac{A_{t+1}}{A_t}\right) \times 100 \quad \dots\dots\dots (8)$$

กำหนดให้ r = อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม, A_t = ผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในปีที่ t และ A_{t+1} = ผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในปีที่ t + 1 โดย t คือ ปี พ.ศ.2546, 2547, 2548 และ 2549

จากการคำนวณจะเห็นว่า อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2547 พ.ศ. 2547 – 2548 พ.ศ. 2548 – 2549 และ พ.ศ. 2549 – 2550 มีค่าเท่ากับร้อยละ 14.61, -2.37, -0.60 และ 1.33 ต่อปี ตามลำดับ กล่าวคือ ธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยในภาพรวมมีประสิทธิภาพการดำเนินการสูงมากในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2547 เห็นได้จากอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมที่สูงถึงร้อยละ 14.61 ต่อปี จากนั้นในช่วงปี พ.ศ. 2547 – 2548 ประสิทธิภาพการดำเนินงานลดลงค่อนข้างมาก เห็นได้จากการที่อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมมีค่าติดลบถึงร้อยละ 2.37 ต่อปี อย่างไรก็ตาม ในช่วงปี พ.ศ. 2548 – 2549 ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตดีขึ้นเล็กน้อย แม้อัตราการ

เจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมยังคงมีค่าติดลบ แต่การติดลบน้อยลงเหลือติดลบร้อยละ 0.60 ต่อปี และในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยสูงขึ้น โดยมีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเป็นบวกที่ร้อยละ 1.33 ต่อปี

ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตเป็นรายบริษัท

จากการคำนวณข้างต้น พบว่าค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุนและค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงานมีค่าเท่ากับ 0.351 และ 0.544 ตามลำดับ ทำให้สามารถคำนวณอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยเป็นรายบริษัทได้โดยใช้สมการบัญชีการเจริญเติบโต (สมการ

ที่ (5)) ผลลัพธ์แสดงดังปรากฏในตารางที่ 3

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของแต่ละบริษัทประกันชีวิตในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550 พบว่ามีบริษัทประกันชีวิตซึ่งมีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยเฉลี่ยต่ำลง กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเป็นลบเป็นจำนวน 6 บริษัท ได้แก่ บริษัท ฟินันซ่าประกันชีวิต จำกัด บริษัทไทยพาณิชย์นิวยอร์กไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชันแนล แอสซัวร์นซ์ จำกัด บริษัท อากเนย์ประกันชีวิต จำกัด บริษัท สหประกันชีวิต จำกัด และบริษัท กรุงเทพ แอกร้า ประกันชีวิต จำกัด โดยมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเท่ากับร้อยละ -0.36, -1.09, -1.17, -1.29, -6.98 และ -20.31 ต่อปี ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญ

ตารางที่ 3 อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ.2546 – 2550

อันดับ	บริษัทประกันชีวิต	2546-2547	2547-2548	2548-2549	2549-2550	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด	42.15	27.56	-0.03	8.81	19.62	18.92
2	อยุธยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน)	14.07	4.85	-1.55	14.92	8.07	7.87
3	สยามประกันชีวิต จำกัด	5.58	-6.22	6.51	17.07	5.73	9.52
4	กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)	19.34	-10.41	7.35	4.06	5.08	12.24
5	ไอเอ็นจี ประกันชีวิต จำกัด	3.01	11.16	-1.85	2.88	3.80	5.40
6	เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด	12.95	-0.94	3.57	-1.15	3.61	6.60
7	พยูเคเนเชี่ยล ทีเอสไลฟ์ ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)	39.20	-52.65	3.19	24.26	3.50	40.24
8	ไทยประกันชีวิต จำกัด	-0.21	5.53	-6.24	14.17	3.31	8.69
9	แมกซ์ประกันชีวิต จำกัด	25.22	1.03	6.84	-20.07	3.25	18.66
10	เอช ไลฟ์ แอสซัวร์นซ์ จำกัด	94.60	-18.49	-52.89	-11.17	3.01	63.71
11	ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด	0.50	7.28	0.79	-1.95	1.66	3.95
12	ธนาชาติประกันชีวิต จำกัด	-42.96	-14.35	20.57	42.83	1.52	37.86
13	แมนูไลฟ์ ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	0.50	1.91	6.95	-8.95	0.10	6.64
14	ฟินันซ่าประกันชีวิต จำกัด	0.56	0.31	-8.88	6.57	-0.36	6.38
15	ไทยพาณิชย์นิวยอร์กไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)	3.61	7.10	-7.30	-7.76	-1.09	7.58
16	อเมริกันอินเตอร์เนชันแนล แอสซัวร์นซ์ จำกัด	5.57	4.70	-5.02	-9.94	-1.17	7.56
17	อากเนย์ประกันชีวิต จำกัด	-2.25	2.11	-11.33	6.31	-1.29	7.55
18	สหประกันชีวิต จำกัด	15.39	-35.34	10.14	-18.10	-6.98	23.95
19	กรุงเทพ แอกร้า ประกันชีวิต จำกัด	-108.35	74.03	-27.06	-19.86	-20.31	74.60
ค่าเฉลี่ยรวมทุกบริษัท		6.67	0.48	-2.96	2.26	1.64	

ที่มา: จากการคำนวณของผู้วิจัย โดยอาศัยข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (2552)

เติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมรวมทุกบริษัทในธุรกิจประกันชีวิตซึ่งมีค่าเท่ากับร้อยละ 1.64 ต่อปีแล้ว พบว่า นอกจากบริษัทประกันชีวิตทั้ง 6 บริษัทซึ่งมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเป็นลบดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีบริษัท ธรรมชาติ ประกันชีวิต จำกัด และบริษัท แมนูไลฟ์ ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมทุกบริษัทในธุรกิจประกันชีวิต โดยมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเท่ากับร้อยละ 1.52 และ 0.10 ต่อปี ตามลำดับ

บริษัทประกันชีวิตที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550 สูงสุดจากงานวิจัยเรื่องนี้ได้แก่ บริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด โดยมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมสูงถึงร้อยละ 19.62 ต่อปี ตามด้วยบริษัท อยูรยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเท่ากับร้อยละ 8.07 ต่อปี อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาประสิทธิภาพการดำเนินงานเป็นรายปี จะเห็นได้ชัดว่า บริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด มีความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงาน (วัดโดยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม) มากกว่า (ร้อยละ 18.92 ต่อปี กรณีบริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด และร้อยละ 7.87 ต่อปี กรณีบริษัท อยูรยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน)) และหากพิจารณาเพียงช่วงปีล่าสุดคือ ช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 จะเห็นว่าประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัท อยูรยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน) สูงกว่าบริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัดค่อนข้างมาก โดยบริษัท อยูรยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน) มีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 เท่ากับร้อยละ 14.92 ต่อปี ในขณะที่บริษัท สยามซัมซุง

ประกันชีวิต จำกัด มีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปีดังกล่าวเท่ากับร้อยละ 8.81 ต่อปี

บริษัท สยามประกันชีวิต จำกัด และบริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพการดำเนินงานสูงเป็นอันดับที่ 3 และ 4 โดยมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเท่ากับร้อยละ 5.73 และ 5.08 ต่อปี ตามลำดับ นอกจากนี้ หากพิจารณาจากความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงาน (วัดโดยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม) และประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปีล่าสุด (วัดโดยอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550) จะเห็นว่า บริษัท สยามประกันชีวิต จำกัด เหนือกว่า บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ในทุกๆ ด้านจากการที่มีความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานต่ำกว่า (ร้อยละ 9.52 และ 12.24 ต่อปี ตามลำดับ) และมีประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปีล่าสุดสูงกว่า (ร้อยละ 17.07 และ 4.06 ต่อปี ตามลำดับ)

บริษัท ไอเอ็นจี ประกันชีวิต จำกัด บริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด บริษัท พรูเดนเชียล ทีเอสไลฟ์ ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด บริษัท แมกซ์ประกันชีวิต จำกัด และบริษัท เอช ไลฟ์แอสซัวร์นซ์ จำกัด มีประสิทธิภาพการดำเนินงานเป็นอันดับที่ 5 – 10 ตามลำดับ โดยมีประสิทธิภาพการดำเนินงานค่อนข้างสูงและมีระดับที่ใกล้เคียงกันโดยมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมอยู่ระหว่างร้อยละ 3.01 ถึง 3.80 ต่อปี ทั้งนี้ หากพิจารณาจากประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยเฉลี่ยและความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงาน จะพบว่า บริษัท ไอเอ็นจี ประกันชีวิต จำกัด คือบริษัทที่ดีที่สุดในกลุ่มนี้ จากการที่มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปี พ.ศ. 2546 –

2550 สูงสุดและมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมต่ำสุด

บริษัท พรูเดนเชียล ทีเอสไอพี ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) คือบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปีล่าสุด (พ.ศ. 2549 – 2550) สูงสุดในกลุ่ม โดยมีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมสูงถึงร้อยละ 24.26 ต่อปี แต่ก็มี ความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานในระดับที่สูงมากเช่นเดียวกัน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมสูงถึงร้อยละ 40.24 ต่อปี นอกจากนี้พบว่า บริษัท เอช ไลฟ์ แอสซัวร์นซ์ จำกัด มีประสิทธิภาพการดำเนินงานต่ำสุดในกลุ่ม จากการที่มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเพียงร้อยละ 3.01 ต่อปี มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมสูงถึงร้อยละ 63.71 ต่อปี และมีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปีล่าสุดติดลบถึงร้อยละ 11.17 ต่อปี แต่หากพิจารณาจากประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปีล่าสุดเพียงอย่างเดียว พบว่าบริษัท แมกซ์ ประกันชีวิต จำกัด คือบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานต่ำสุด (และต่ำสุดในการศึกษา) จากการที่มีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปีล่าสุดติดลบมากที่สุดถึงร้อยละ 20.07 นั้นเอง

บริษัท ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด อยู่ในอันดับที่ 11 มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเท่ากับร้อยละ 1.66 ต่อปีสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมทุกบริษัทในธุรกิจประกันชีวิตซึ่งเท่ากับร้อยละ 1.64 ต่อปี เล็กน้อย อย่างไรก็ตามบริษัท ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด เป็นบริษัทที่มีความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานต่ำสุดโดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเพียง

ร้อยละ 3.95 ต่อปี เท่านั้น สำหรับ บริษัท ธนชาติ ประกันชีวิต จำกัด ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 12 พบว่ามีประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปีล่าสุด นั่นคือช่วงปี พ.ศ.2549 – 2550 สูงสุด โดยมีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมสูงถึงร้อยละ 42.83 ต่อปี แต่ก็มี ความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานสูงมากเช่นกัน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมสูงถึงร้อยละ 37.86 ต่อปี

บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในอันดับที่ 13 และ 14 ซึ่งได้แก่ บริษัท แมนูไลฟ์ ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัท ฟินันซ่า ประกันชีวิต จำกัด ถือว่ามีประสิทธิภาพใกล้เคียงกันมาก โดยมีความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานใกล้เคียงกัน (มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเท่ากับร้อยละ 6.64 และ 6.38 ต่อปี ตามลำดับ) ทั้งนี้ บริษัท แมนูไลฟ์ ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) จะดีกว่าบริษัท ฟินันซ่า ประกันชีวิต จำกัด หากพิจารณาจากประสิทธิภาพการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยและแยกว่าหากพิจารณาจากประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปีล่าสุด เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550 สูงกว่า แต่มีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 ต่ำกว่า นั้นเอง

บริษัท ไทยพาณิชย์นิวยอร์กไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชันแนล แอสซัวร์นซ์ จำกัด และบริษัท อาคเนย์ประกันชีวิต จำกัด มีประสิทธิภาพการดำเนินงานค่อนข้างต่ำและมีระดับที่ใกล้เคียงกัน อยู่ในอันดับที่ 15 – 17 โดยมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมอยู่ระหว่างร้อยละ -1.29 ถึง -1.09 ต่อปี ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่าทั้ง 3 บริษัทที่มีความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานใกล้เคียงกัน

มาก โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมประมาณร้อยละ 7.6 ต่อปี อย่างไรก็ตาม บริษัท อากเนย์ ประกันชีวิต จำกัด เป็นบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปีล่าสุดสูงสุด จากการที่เป็นเพียงบริษัทเดียวใน 3 บริษัทข้างต้นที่มีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 เป็นบวกที่ร้อยละ 6.31 ต่อปี ทั้งนี้พบว่าบริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชันแนล แอสซิวรันซ์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทประกันชีวิตที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมคิดลปร้อยละ 1.17 ต่อปี และมีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 คิดลปร้อยละ 9.94 ต่อปี

บริษัท สหประกันชีวิต จำกัด มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในอันดับที่ 18 โดยมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550 คิดลปร้อยละ 6.98 ต่อปี นอกจากนี้ยังพบว่า บริษัท สหประกันชีวิต จำกัด มีความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานในระดับสูงและมีประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 ในระดับต่ำ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมสูงถึงร้อยละ 23.95 ต่อปี และมีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 คิดลปร้อยละ 18.10 ต่อปี

บริษัท กรุงไทย แอกร้า ประกันชีวิต จำกัด เป็นบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยเฉลี่ยต่ำสุด (อันดับที่ 19) ในช่วงปีที่ทำการศึกษา (พ.ศ. 2546 – 2550) โดยเป็นบริษัทที่มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550 คิดลปร้อยละ 20.31 ต่อปี นอกจากนี้ยังเป็นบริษัทที่มีความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานสูงสุดและมี

ประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปีล่าสุด (พ.ศ. 2549 – 2550) ต่ำสุดเป็นอันดับ 2 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมสูงถึงร้อยละ 74.60 ต่อปี และมีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 คิดลปร้อยละ 19.86 ต่อปี

บทสรุป วิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยในระหว่าง พ.ศ. 2546 – 2550 พบว่าประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยในภาพรวมมีลักษณะค่อนข้างผันผวน โดยมีประสิทธิภาพสูงมากในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2547 จากนั้นลดต่ำลงในช่วงปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากนั้นก็กลับมาดีขึ้นอีกครั้งในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 นอกจากนี้ยังพบว่า การผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยมีลักษณะเป็นแบบผลได้ต่อขนาดลดลง โดยมีค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุนและค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงานเท่ากับ 0.351 และ 0.544 ตามลำดับ ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยมีการผลิตมากเกินไปภายใต้ความสามารถของปัจจัยการผลิตที่มีอยู่

ทั้งนี้ จาก Bernanke *et al.* (2008) พบว่าค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุนและค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงานจะมีค่าประมาณ 0.33 และ 0.67 ภายใต้ข้อสมมติว่าการผลิตเป็นแบบผลได้ต่อขนาดคงที่ นั่นคือ ปริมาณการผลิตอยู่ในระดับที่เหมาะสม ณ จุดที่มีต้นทุนเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ปัญหาของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยน่าจะอยู่ที่การใช้ปัจจัยแรงงานมากเกินไปเมื่อเทียบกับปัจจัยทุน ทำให้ผลผลิตภาพของปัจจัยแรงงานต่ำลง เห็นได้จากการที่ปริมาณปัจจัยแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น

เพียงร้อยละ 0.544 เท่านั้น ทั้งนี้ การแก้ไขปัญหาดังกล่าวอาจทำได้โดยการลดปริมาณปัจจัยแรงงาน หรือเพิ่มปริมาณปัจจัยทุน หรือเพิ่มผลิตภาพของปัจจัยแรงงาน ซึ่งจะทำให้การผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยใกล้เคียงจุดที่เหมาะสม (optimal output) มากขึ้นและยอมทำให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยสูงขึ้นอีกด้วย

เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยจำนวน 19 บริษัท ระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2550 พบว่าบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยมีประสิทธิภาพการดำเนินงานแตกต่างกันมาก โดยบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550 สูงสุดคือ บริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปีล่าสุดสูงสุดคือ บริษัท ธนชาติประกันชีวิต จำกัด และบริษัทที่มีความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานต่ำสุดคือ บริษัท ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด สำหรับบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550 ต่ำสุดและมีความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงานสูงสุดคือคือ บริษัท กรุงไทย แอกซ่า ประกันชีวิต จำกัด และบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในช่วงปีล่าสุดต่ำสุดคือ บริษัท แมกซ์ประกันชีวิต จำกัด

เมื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์จากงานวิจัยเรื่องนี้ซึ่งกำหนดให้การผลิตของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยมีลักษณะแบบผลได้ต่อขนาดลดลงกับผลลัพธ์จากงานของธัญกร และ สุภเจตน์ (2552) ที่กำหนดให้การผลิตของธุรกิจประกันชีวิตมีลักษณะแบบผลได้ต่อขนาดคงที่ พบว่ามีความแตกต่างกันหลายประการ ประการแรกคือประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตของประเทศไทยในภาพรวมภายใต้การผลิตแบบผลได้ต่อขนาดลดลงจะสูงกว่าประสิทธิภาพการดำเนินงานภายใต้การผลิตแบบผลได้ต่อขนาดคงที่ค่อนข้างมากในทุกช่วงปีที่ทำการศึกษา ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากการที่งานวิจัยเรื่องนี้ได้

กำหนดให้ความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงานมีค่าต่ำกว่าค่อนข้างมาก ทำให้อัตราการเจริญเติบโตของปริมาณผลผลิตที่เป็นผลมาจากการเจริญเติบโตของปริมาณปัจจัยแรงงานมีค่าต่ำกว่าส่งผลทำให้อัตราการเจริญเติบโตของปริมาณผลผลิตที่เป็นผลมาจากประสิทธิภาพการดำเนินงานมีค่าสูงกว่านั่นเอง

นอกจากนี้ยังพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตเป็นรายบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงไปจากงานของธัญกร และ สุภเจตน์ (2552) ค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน โดยบริษัทประกันชีวิตจำนวน 12 บริษัท มีประสิทธิภาพการดำเนินงานสูงขึ้น ในขณะที่อีก 7 บริษัท ได้แก่ (1) บริษัท ฟินันซ่า ประกันชีวิต จำกัด (2) บริษัท อุษยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน) (3) บริษัท แมกซ์ประกันชีวิต จำกัด (4) บริษัท สยามประกันชีวิต จำกัด (5) บริษัท สหประกันชีวิต จำกัด (6) บริษัท ทอแคนย์ประกันชีวิต จำกัด และ (7) บริษัท แมนูไลฟ์ ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพการดำเนินงานต่ำลง และหากพิจารณาจากอันดับของบริษัท พบว่าบริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด บริษัท อุษยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน) บริษัท สยามประกันชีวิต จำกัด และ บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ยังคงเป็นบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานสูงสุดสี่อันดับแรกเช่นเดิม และบริษัท กรุงไทย แอกซ่า ประกันชีวิต จำกัด ยังคงเป็นบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานต่ำสุดเช่นเดิม ในขณะที่บริษัทอื่นๆ มีการเปลี่ยนแปลงอันดับค่อนข้างมาก โดยบริษัทประกันชีวิตจำนวน 6 บริษัท มีอันดับสูงขึ้น ในขณะที่อีก 8 บริษัท มีอันดับต่ำลง

ผลลัพธ์จากงานวิจัยเรื่องนี้จะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้บริโภคในการนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต ซึ่งน่าจะเป็นข้อมูลที่ดีกว่าการพิจารณาจากขนาดหรือชื่อเสียงของบริษัทเพียงอย่างเดียว สำหรับบริษัทประกันชีวิตก็จะได้รับประโยชน์จากงานวิจัยเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน เนื่องจากจะได้รับการทราบสถานะของบริษัทของตนว่ามี

ประสิทธิภาพการดำเนินงานมากน้อยเพียงใดเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่นๆ ในธุรกิจประกันชีวิต ลักษณะดังกล่าวจะเป็นแรงกระตุ้นให้แต่ละบริษัทมีการปรับปรุงการดำเนินงานของตนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลดีต่อทั้งตัวบริษัทประกันชีวิตและผู้บริโภคนั่นเอง นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิต ซึ่งในที่นี้คือ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือ คปภ. ยังสามารถใช้ข้อมูลจากงานวิจัยเรื่องนี้เพื่อวางนโยบายกำกับดูแลการดำเนินงานในธุรกิจประกันชีวิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากงานวิจัยเรื่องนี้ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยอย่างชัดเจนทั้งในภาพรวมและเป็นรายบริษัทนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยเรื่องนี้มีข้อจำกัดตรงที่ทำการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตโดยพิจารณาจากตัวเลขในงบการเงินซึ่งได้มาจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเท่านั้นซึ่งไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างของกระบวนการจัดทำงบการเงินของแต่ละบริษัท อีกทั้งไม่ได้พิจารณาในประเด็นอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานบริษัทประกันชีวิตแต่ละบริษัท เช่น ขนาด (บริษัทขนาดใหญ่ กลาง หรือเล็ก) ความเป็นเจ้าของ (บริษัทจำกัด หรือ บริษัท (มหาชน) จำกัด) สัญชาติ (เป็นบริษัทของไทย สาขาบริษัทต่างชาติ หรือเป็นการร่วมทุนระหว่างบริษัทของไทยและบริษัทต่างชาติ) เป็นต้น ทำให้การขยายการศึกษาในเรื่องนี้หรือการนำผลการวิจัยเรื่องนี้ไปใช้ประโยชน์ควรนำเอาข้อจำกัดดังกล่าวมาพิจารณาด้วยทุกครั้ง

เอกสารอ้างอิง

กรมสรรพากร. 2552. *ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ ฉบับที่ 181*. กรุงเทพฯ: กรม

สรรพากร.

คปภ. (สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย). 2552. *การประกันชีวิต*. สืบค้น กันยายน 2552 จาก <http://www.oic.go.th>.
ชัยนันท์ ใจวังเย็น. 2551. *ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิต*. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชั้นยกร จันทรสาส์น และ สุภเจตน์ จันทรสาส์น. 2552. “ประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย” น.1146-1153 ในการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 6 วิทยาเขตกำแพงแสน ระหว่าง 8 – 9 ธันวาคม 2552. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำแพงแสน 2552.

Bernanke, B. S., A. B. Abel, and D. Croushore. 2008. *Macroeconomics*. 6th ed. Boston, MA: The Addison-Wesley.

Bernstein, J. I. 1998. *Total Factor Productivity Growth in the Canadian Life Insurance Industry: 1979-1989*. National Bureau of Economic Research, Working Paper 6475.

Bikker, J. A. and M. Van Leuvensteijn. 2008. “Competition and Efficiency in the Dutch Life Insurance Industry.” *Applied Economics*, 40(16): 2063-2084.

Chansarn, S. 2007. “The Efficiency in Thai Financial Sector after the Financial Crisis.” *Economic Analysis Working Paper*, 6(10).

Hao, J. C. 2007. “Efficiency Test on Taiwan’s Life Insurance Industry – Using X-Efficiency Approach.” *Information and Management Sciences*, 18(1): 37-48.

Hao, J. C. 2008. “Measuring Cost Efficiency in the Taiwan Life Insurance Industry.” *International Journal of Management*, 25(2).

Hu, Z., C. Zhang, J.L. Hu, and N. Zhu. 2009.

- “Analyzing Efficiency in the Chinese Life Insurance Industry.” *Management Research News* 32(10): 905-920
- Karim, M. Z. A. and C. Jhantasana. 2005. “Cost Efficiency and Profitability in Thailand’s Life Insurance Industry: A Stochastic Cost Frontier Approach.” *International Journal of Applied Econometrics and Quantitative Studies*, 2(4): 19-36.
- Mansor, S. A. and Radam, A. 2000. “Productivity and Efficiency Performance of the Malaysian Life Insurance Industry.” *Jurnal Ekonomi Malaysia*, 34: 93 – 105.
- Sinha, R. P. 2006. “Operating Efficiency of Life Insurance Companies: A Data Envelopment Approach.” *The Icfai Journal of Risk and Insurance*, 3(4): 29-38.
- Yao, S., Z. Han and G. Feng. 2007. “On Technical Efficiency of China’s Insurance Industry after WTO Accession.” *China Economic Review*, 18: 66-86.